

Prejudiciële vragen

- 1) Verrichten auteurs, uitvoerend kunstenaars en andere rechthebbenden een dienst in de zin van de artikelen 24, lid 1, en 25, aanhef en onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽¹⁾ aan producenten en importeurs van bandrecorders en vergelijkbare inrichtingen en blanco dragers van wie collectieve beheersorganisaties voor rekening van eerstgenoemden, maar in eigen naam, bij de verkoop van deze inrichtingen en dragers een vergoeding innen?
- 2) Ingeval de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: handelen collectieve beheersorganisaties die een vergoeding innen bij de verkoop van inrichtingen en dragers door producenten en importeurs als belastingplichtigen in de zin van artikel 28 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde die zijn gehouden deze handelingen te verantwoorden door een factuur in de zin van artikel 220, lid 1, onder 1), van deze richtlijn uit te reiken aan de producenten en importeurs van bandrecorders en vergelijkbare inrichtingen en blanco dragers waarop de over de vergoeding verschuldigde btw is aangegeven, en dienen auteurs, uitvoerend kunstenaars en andere rechthebbenden de ontvangst van de vergoeding op het moment van de distributie ervan te verantwoorden door een btw-factuur uit te reiken aan de collectieve beheersorganisatie die de vergoeding heeft geïnd?

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

**Hogere voorziening ingesteld op 25 januari 2016 door Dyson Ltd tegen het arrest van het Gerecht
(Vierde kamer) van 11 november 2015 in zaak T-544/13, Dyson Ltd/Europese Commissie**

(Zaak C-44/16 P)

(2016/C 145/23)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Dyson Ltd (vertegenwoordigers: E. Batchelor, M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, A. Patsa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden arrest van het Gerecht in zijn geheel vernietigen;
- de bestreden verordening⁽¹⁾ in haar geheel nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in haar eigen kosten en in de kosten van Dyson van zowel de onderhavige procedure als de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Dyson stelt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting.

In de eerste plaats heeft het Gerecht Dyson's middel ten onrechte opgevat als een kennelijke onjuiste beoordeling in plaats van een bevoegdheidsgebrek gelet op artikel 10, lid 1, van richtlijn 2010/30/EU⁽²⁾.

In de tweede plaats heeft het Gerecht de grenzen van de gedelegeerde bevoegdheid van de Commissie op grond van artikel 10, lid 1, van richtlijn 2010/30/EU onjuist uitgelegd.

In de derde plaats heeft het Gerecht Dyson's rechten van verdediging geschonden ten aanzien van feiten waarover Dyson haar standpunt niet naar voren heeft kunnen brengen.

In de vierde plaats heeft het Gerecht relevante bewijsmiddelen onjuist opgevat en/of daarmee geen rekening gehouden.

In de vijfde plaats heeft het Gerecht artikel 36 van het Statuut van het Hof van Justitie geschonden door ongemotiveerd: i) bij het toepasselijke juridisch criterium uit te gaan van een kennelijk onjuiste beoordeling; ii) vast te stellen dat de gegevens van Dyson „uiterst speculatief” waren; iii) zich lijkt te baseren op een ongespecificeerd deel van een ongeïdentificeerde „effectbeoordeling”, en iv) Dyson's bewijs ten aanzien van de reproduceerbaarheid buiten beschouwing te laten.

In de zesde plaats heeft het Gerecht het juridisch criterium voor gelijke behandeling onjuist toegepast.

Dyson verzoekt het Hof de bestreden uitspraak te vernietigen en de vordering voor het Gerecht toe te wijzen, door verordening (EU) nr. 665/2013 van de Commissie („bestreden verordening”) nietig te verklaren, aangezien het Hof over voldoende informatie beschikt om ten gronde over de in eerste aanleg aangevoerde punten te beslissen.

(¹) Gedelegeerde verordening (EU) nr. 665/2013 van de Commissie van 3 mei 2013 houdende aanvulling van richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van stofzuigers (PB L 192, blz. 1).

(²) Richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van energierelevante producten (PB L 153, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Înalta Curte de Casație și Justiție
(Roemenië) op 1 februari 2016 — Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
Ploiești prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș**

(Zaak C-55/16)

(2016/C 145/24)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Înalta Curte de Casație și Justiție

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Evo Bus GmbH

Verwerende partij: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș